

L'HORA NOVA

Oviedo assetjada pels minaires asturians

En els primers moments hom anomenava el seti d'Oviedo, el seti dels punys enlaire, la qual cosa no era simplement una metàfora. Quan fou consumada la traïció del coronel Aranda, comandant militar de la plaça, els treballadors de la legió minera i de la capital de la província prengueren les mesures que s'imposaren. La vigília del diumenge 19 de juliol, dia en què esclata la rebel·lió, tres mil minaires sortiren d'Oviedo. Anaren cap a Madrid a ajudar el govern de la República. Les armes amagades d'ençà de la revolució d'octubre del 1934 estaven entre les mans d'aquests tres mil homes. No passaren de Zamora. Allí s'assabentaren a l'endemà que els militars d'Oviedo s'havien sublevat i retornaren per la part nord-oest de la província de León. Entretant, s'organitzava el seti d'Oviedo. Tota la guàrdia civil de la regió es concentrava a la ciutat. Aranda coneixia prou bé la combativitat del poble asturià i no volia exposar els destacaments de la guàrdia civil a un combat arriscat. Oviedo va caure entrant en poder dels feixistes.

En el curs de la primera nit, hi havia als voltants d'Oviedo 48 fusells de guerra, fusells de caça i cartutxos de dinamita. Res més. A part d'això, no hi havia més que homes voluntaris, però sense armes. La dinamita i els 48 fusells, situats en els punts estratègics, oposaren una resistència increïble. Milers d'obers encerclaren la ciutat. Aquests obrers, però, no tenien altres armes que llurs punys enlaire.

El cercle és avui molt diferent. L'exèrcit popular d'Astúries és actualment un exèrcit regular. El mes d'octubre hom celebrà l'aniversari de l'epopeia d'ara fa dos anys. Els minaires commemoraren l'ofensiva. Alguns batallons contingueren en el front occidental, l'avanç de vint mil feixistes que intentaren en un esforç desesperat, per tots els mitjans, venir a aju-

(Passa a la pàg. 2)

JOVENTUTS LLIBERTARIES F. A. I. (Cultura i Propaganda)

VELLS SISTEMES I PERSONES ANTIGUES

G. CASADEVALL

D'ençà del 19 de juliol, la vida d'Ibèria ha variat notablement les seves bases. Els vells sistemes han desaparegut, ensems que n'apareixen de nous, eregint-se pedestals moderns i pletòrics d'idees.

Sí; tot ha variat i canviat, però subsisteixen encara certes partícules retrògrades, encara que acoblades clandestinament a estaments moderns i en conseqüència es descobreixen així que obren la boca.

Bé, doncs; un dirigent d'aquesta classe, que per cert no es caracteritza pas per la seva intel·ligència, qualificà d'actitud «levantisca» una posició totalment revolucionària, i en la qual precisament es defensaven les essències més pures de la causa. Aquestes frases estudiades d'«actitud levantisca», la veritat, però, no sonen gaire bé en els moments actuals, ja que tots sabem — joves i vells — que aquest era el lèxic emprat pels governants repressius i demés autoritats, morals i materials, en tractar dels «pertorbadors revolucionaris anarquistes», el greu delictes dels quals era pensar i obrar lliurement.

No estaria més bé, companys?... de vells sistemes, estudiar el significat de les «frases» abans d'exposar-les, i procurar en gran manera, no imitar als desapareguts mercenaris, en les corrents justicières del 19 de juliol?... En una enciclopèdia, trobem el seu significat, i segons l'autor, aquesta paraula és producte d'aixecaments, rebel·lions, etc. En què quedem, doncs? Quin és el seu veritable significat?... Crec que l'autor, a qui ens referim, de sistemes retrògrades, va desorientat, i no sap el significat de les flamants paraules, i això, nosaltres, la joventut conscient i lliure-pensadora, no podem ni devem consentir-ho, que elements dirigents — entengui's bé — que es diuen socialistes, transformin el significat de paraules, que podrien ésser un perjudici per a la Revolució.

Com a punt de mira, les pot constatar, — ja que així ve al cas — el fet de què un diari com «El Liberal» de Madrid, inserís un escrit doctrinari de Pi Margall, falsejant però, estúpida, les veritables doctrines federalistes. «Solidaridad Obrera», com a portantveu de la Confederació Nacional del Treball, les essències del qual són purament federalistes, es cuida d'aclarir-ho i demostrar així les arts de la política derrotista, principal factor a què devem la immensa tragèdia que vivim.

1.ª consigna de la Joventut Llibertària:

Llegiu llibres anarquistes!